

مقایسه اثرات نیترازیپام و ACTH در درمان اسپاسم شیرخواران

دکتر محمد مهدی تقیری^۱

خلاصه

سابقه و هدف: در میان انواع مختلف سندرمهای اپی اپتیک، اسپاسم شیرخواران (*Infantile spasm*) یکی از بدینهای ترین انواع آن می‌باشد که اثرات سوء ترمیم نایابی‌زی بر مغز کودک اعمال می‌نماید. بدینهی است هر چه مدت اسپاسم شیرخواران بیشتر باشد، نتایج مخرب آن هم وخیم‌تر و شدیدتر خواهد بود. در حال حاضر برای درمان این بیماری از داروهایی نظیر *ACTH*، پردنیزوپام، والپروات سدیم و بنزودیازین‌ها استفاده می‌شود که هر یک عوارض خاص خود را دارند.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه آینده‌نگر که به صورت تصادفی و دوسوکور صورت گرفت، ۶۰ کودک ۲ تا ۲۴ ماهه مبتلا به اسپاسم شیرخواران که به درمانگاه اعصاب بیمارستان مفید تهران در فاصله سالهای ۱۳۷۷-۱۳۷۹ مراجعه کرده بودند، مورد مطالعه قرار گرفتند. در این بیماران دو گروه *NZP* و نیترازیپام (*NZP*) و آدنزوکوتیکوتروپین هورمون (*ACTH*) مورد مقایسه قرار گرفتند. بیماران بطور تصادفی به دو گروه *NZP* و *ACTH* تقسیم شدند. در گروه اول، *NZP* به مقدار $1\text{ mg/kg}/24\text{ h}$ به مقدار $0.05-1$ در سه وعده همراه با غذا و در گروه دوم، *ACTH* به مقدار ۴۰ واحد در ۲۴ ساعت و در یک وعده بطور تزريق عضلانی تجویز شد. بیماران در پایان هفت‌های دوم، چهارم و ششم درمان بترتیب جداول مربوطه از نظر قطع یا کاهش تشنج و بروز عوارض داروئی مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته‌ها: در پایان هفته ششم در ۶۳٪ افراد گروه *NZP* و ۳۰٪ افراد گروه *ACTH* قطع کامل تشنج گزارش شد. ملاحظه می‌شود *NZP* به طور معنی‌داری از *ACTH* مؤثرتر بوده است ($p < 0.05$). این در حالتیست که کاهش نسبی پس از ۶ هفته در گروه *NZP* و در گروه *ACTH* ۵٪ بوده است که اختلاف معنی‌دار نمی‌باشد. اصلاح کامل *EEG* در ۴۷٪ افراد گروه *NZP* و ۳۰٪ افراد گروه *ACTH* دیده شد.

نتیجه‌گیری و توصیه‌ها: نتایج نشان می‌دهد نیترازیپام (*NZP*) در مقایسه با *ACTH* از عوارض کمتر و قیمت پایین تری برخوردار است. پس می‌توان از آن بعنوان درمان خط اول در اسپاسم شیرخواران سود جست.

وازگان کلیدی: اسپاسم شیرخواران، صرع، نیترازیپام، *ACTH*

مقدمه

می‌شود و در آن نوزاد از نمو و تکامل طبیعی برخوردار است و پیش‌آگهی خوبی دارد نیز توصیف شده است (۲). هیپوگلیسمی نوزادی در ۱۸٪ موارد تشنج دیده می‌شود (۴). در یقیه شیرخواران تبروز اسکلروزیس (TS) یکی از فاکتورهای اتابولوژیک مهم به شمار می‌رود که در CT اسکن مغزی نیز در ۲۵٪ موارد با کلیفیکاسیون همراه است (۵). اسپاسم شیرخواران در نوروفیروماتوزیس، آئنزوئی کورپوس کالازوم و در بیماریهای متابولیک نظیر فنیل کتونوری و بیماری شربت افرا (MSUD) نیز دیده می‌شود (۶). در سال ۱۹۶۹ این نوع تشنجات در طبقه بندی بین‌المللی جزء تشنجات زنرالیزه قرار گرفته است (۴).

اسپاسم شیرخواران (Infantile Spasm) یا سندرم *West* نوعی بیماری تشنجی است که بصورت انقباض ناگهانی عضلات گردن و تنہ و اندامها مشخص می‌گردد. معمولاً دو طرفه و قرینه بوده و در پسران بیشتر از دختران دیده می‌شود (۱). اغلب در سنین پایین‌تر از یک سال و فقط ۵٪ موارد آن در کودکان بالاتر از یکسال بروز می‌کند (۲). این بیماری به دو دسته کریپتوژنیک و سمتوماتیک تقسیم می‌شود. در نوع کریپتوژنیک که کمتر از ۱۵٪ موارد اسپاسم شیرخواران را تشکیل می‌دهد، نوزاد به دنبال یک تولد و حاملگی طبیعی بدنیا آمده و تا قبل از بروز شبهات از نمو طبیعی برخوردار است، اما در نوع سمتوماتیک یک سری عوامل برخلاف ناتال مؤثر هستند (۳). البته نوع ایدیوپاتیک که بطور نادر دیده

شاهد ACTH به صورت تک دوز به مقدار 0.05 cc/d (۰.۰۵ واحد) عضلاتی تزریق می‌شد. در گروه آزمایش نوزادان تحت درمان با NZP به مقدار $0.05-1 \text{ mg/kg/d}$ در ۳ وعده قرار گرفتند. در صورتی که در عرض دو هفته به درمان پاسخ مناسب داده می‌شد، درمان مربوطه تا ۴ هفته دیگر ادامه می‌یافتد اما در صورتی که در پایان دوهفته پاسخ داوری می‌مناسب نبود، دارو بتدريج کاهش یافته و در نهايٰ قطع می‌شد. بيماران در هفته‌های چهار و شش مراجعيه نموده و معيارهای مربوط به پاسخ به درمان مورد ارزیابي قرار می‌گرفت. اين معيارها عبارتند بودند از: کاهش حملات اسپasm و يا قطع آن و اصلاح نسبی يا برطرف شدن هبيس آرتيمي در EEG. بيماران به طور متوسط ۳-۴ روز جهت اقدامات تشخيصي، توجيه خانواده‌ها و شروع درمان در بيمارستان بستری شدند. آزمایشات زير برای بيماران صورت گرفت:

(۲) $\text{P}, \text{K}, \text{Na}, \text{Ca}, \text{BS}, \text{CBC}$
ادرار و در صورت لزوم **Torch study** ، و تست‌های تیرونید (TFT)

۲) ثبت EEG و Brain Scan

EEG با دستگاه (۱) A92 و (۱) ساخت کارخانه SAN-E1 ژاپن CT-MAX-640 انجام گرفت و CT اسکن مغزی با دستگاه ساخت کارخانه جنرال الکترونيک آمريکا به عمل آمد. آزمایشات مربوطه در آزمایشگاه بيمارستان مفید امكان پذير بود. گروه بندي بيماران و رساندن دارو به بيمار و نحوه اجرای آن توسط سرپرستار همکار طرح انجام شد. عوارض از طريق مصاحبه با اطرافيان و معابيات كلينيکي بررسى شد. گلوبوكوزوري با آناليز ادرار در ابتدائي بستری، هفته‌های دوم، چهارم و ششم بررسی شد.

لازم بذکر است هر دو داروي مورد مطالعه داروهای شناخته شده‌ای در درمان I.S می‌باشدند که از طريق داروخانه هلال احمر وارد کشور می‌شود. قبل از وارد نمودن بيماران در اين مطالعه والدين کودک از انجام تحقيق مطلع و رضایت ايشان جهت همکاري کسب شد.

يافته‌ها

در اين تحقيق، ۶۰ کودک در دو گروه آزمایش و شاهد مورد بررسی قرار گرفتند. در گروه آزمایش (NZP) ۱۰ دختر و ۲۰ پسر با ميانگين سنی (9.55 ± 4.64 سال) و در گروه شاهد (ACTH) ۱۴ دختر و ۱۶ پسر با ميانگين سنی (5.4 ± 1.63 سال) قرار داشتند. تفاوت بين دو گروه از نظر سن و جنس معنی دار نمی‌باشد.

حملات اسپasm شیرخواران به سه شكل كلينيکي زير ديده شده است :

(۱) **mixed type extension spasm** (۲) **flexion spasm** که در صد بروز آن در نوزادان زنده متولد شده بیست و پنج درصد هزار است (۶).

هورمون تراپي در اسپasm شیرخوارگی ناشي از عوارض پري‌ناتال که همراه با ضاعيعات مغزي است، مؤثر نخواهد بود. اين روش درمانی با عوارضی نظير عفونت، سپتي‌سمی، پروفشاري خون، خونریزی داخل جمجمه، عوارض قلبی، افيوژن ساب‌دورال و اختلالات الکتروليتي همراه خواهد بود (۲,۱). در اينگونه شیرخواران، بزرگ‌دايپين‌ها و بویژه نيترازیام (NZP) اولين داروي مؤثر می‌باشد (۲). البته نيترازیام عوارضی از قبيل خواب آلودگی، آتاکسی، دپرسیون، هیپوتونی و افزایش ترشحات برازاق را خواهد داشت (۷).

سدیم والپروات با دوز $100-300 \text{ mg/kg}$ در ۷۰٪ موارد قادر به کنترل اسپasm شیرخواران (I.S) بوده است ولی اين دارو بدليل عوارض كشده کبدی در شیرخواران قابل استفاده نمی‌باشد. از آنجاييکه عدم درمان I.S ضاعيعات جبران ناپذيری در برخواهد داشت و باعث افزایش مرگ و میر مبتلانيان به اين بيماري و عقب‌ماندگي تکاملی و ذهنی می‌گردد، لذا درمان مناسب و مقرون به صرفه از جمله نکات مهم در خصوص اين بيماري به شمار می‌رود، بهمين منظور اين مطالعه با هدف تعیین تاثير داروى نيترازیام (NZP) در درمان اسپasm شیرخواران در سال ۱۳۷۷-۷۹ در بيمارستان کودکان مفید تهران انجام پذيرفت.

مواد و روش‌ها

تحقيق بصورت کارآزمایي باليني دوسوکور تصادفي صورت گرفت. تكنيك آن مشاهده، مصاحبه، معاینه و استفاده از فرم تكميل شده اطلاعاتي می‌باشد که فرم هاي اطلاعاتي برای گروه‌های شاهد و آزمایش جداگانه طرح شده است.

نوزادان ۲ ماهه تا ۲ ساله که علائم اسپasm شیرخواران (I.S) را دارا بوده و تاکنون داروي مصرف نکرده بودند، وارد مطالعه شدند. در اين خصوص ۶۰ کودک مراجعيه كننده به بخش اعصاب کودکان بيمارستان مفید تهران که يك مرکز ارجاع می‌باشد، در طي سالهای ۱۳۷۷-۷۹ انتخاب شدند. بيماران به طور تصادفي به دو گروه آزمایش (NZP) و شاهد (ACTH) تقسيم شدند و نمونه‌های در گروه از نظر عوامل مداخله گر همسان‌سازی شده بودند. در گروه www.SID.ir

جدول ۲: توزیع فراوانی عوارض در هفته‌های ۲، ۴ و ۶ پس از

درمان بیمارستان مفید، ۱۳۷۷-۷۹

ندراد	دارد	گروه	هفته	عارض
۵(۱۷)	۲۵(۸۳)*	NZP	دوم	
۱۵(۵۰)	۱۵(۵۰)	ACTH	چهارم	خواب آلودگی **
۱۰(۳۳)	۲۰(۶۷)	NZP		
۵(۱۷)	۲۵(۸۳)	ACTH		
۲۸(۹۳)	۲(۷)	NZP	ششم	
۵(۱۷)	۲۵(۸۳)	ACTH		
۲۳(۷۶)	۷(۲۴)	NZP	دوم	
۲۸(۹۳)	۲(۷)	ACTH		
۲۵(۸۳)	۵(۱۷)	NZP	چهارم	هیپوتونی
۲۹(۹۷)	۱(۳)	ACTH		
۲۷(۹۰)	۲(۱۰)	NZP	ششم	
۲۹(۹۷)	۱(۳)	ACTH		
۱۹(۶۳)	۱۱(۳۷)	NZP	دوم	
۳۰(۱۰۰)	۰(۰)	ACTH		
۲۰(۷۷)	۱۰(۳۳)	NZP	چهارم	افزایش ترشحات
۳۰(۱۰۰)	۰(۰)	ACTH		براق*
۲۱(۷۰)	۹(۳۰)	NZP	ششم	
۳۰(۱۰۰)	۰(۰)	ACTH		
۳۱(۸۷)	۴(۱۳)	NZP	دوم	
۳۶(۸۷)	۴(۱۳)	ACTH		
۳۰(۱۰۰)	۱(۱)	NZP	چهارم	عفونت **
۲۲(۷۶)	۷(۲۴)	ACTH		
۳۳(۸۰)	۶(۲۰)	NZP	ششم	
۲۳(۷۶)	۷(۲۴)	ACTH		
۲۸(۹۳)	۲(۷)	NZP		
۵(۱۷)	۲۵(۸۳)	ACTH	دوم	
۲۸(۹۳)	۲(۷)	NZP	چهارم	افزایش وزن ***
۵(۱۷)	۲۵(۸۳)	ACTH		
۲(۷)	۲(۷)	NZP	ششم	
۰(۰)	۳۰(۱۰۰)	ACTH		
۳۰(۱۰۰)	۰(۰)	NZP	دوم	
۲۷(۹۰)	۳(۱۰)	ACTH		
۳۰(۱۰۰)	۰(۰)	NZP	چهارم	پرفشاری خون
۲۵(۸۳)	۵(۱۷)	ACTH		
۳۰(۱۰۰)	۰(۰)	NZP	ششم	
۲۳(۷۶)	۷(۲۴)	ACTH		

* اعداد داخل پرانتز معرف در صد می‌باشد.

** در هفته‌های دوم و چهارم در گروه NZP معنی‌دار بود (به ترتیب $p < .05$ و $p < .001$).* در هفته‌های دوم و چهارم و ششم در گروه NZP معنی‌دار بود ($p < .05$).(پ) در هفت چهارم در گروه ACTH معنی‌دار بود ($p < .05$).*** در هفته‌های دوم، چهارم و ششم در گروه ACTH معنی‌دار بود ($p < .0001$).

بحث

اثرات مطلوب و مؤثر ACTH مشخص است، لیکن عوارض جانبی آن خصوصاً در درمان طولانی مدت سبب شده است که داروهای IS دیگری مثل NZP که یکی از بنترودیازین‌ها می‌باشد، در درمان IS کاربرد داشته باشد. در مورد مقایسه این دو با یکدیگر هر چند مطالعاتی محدود به عمل آمده است اما در همان مطالعات تأثیر بسزای این دارو در درمان IS بیان شده است (۷).

در پایان هفته ششم پاسخ به درمان بصورت قطع کامل تشنج در گروه NZP ۶۳٪ و در گروه ACTH ۳۰٪ بود. این اختلاف به لحاظ آماری معنی‌دار می‌باشد (جدول شماره ۱، p<.05).

جدول ۱: توزیع فراوانی پاسخ به درمان در هفته‌های دوم، چهارم و ششم بعد از درمان در دو گروه آزمایش و شاهد، بیمارستان مفید، تهران، ۱۳۷۷-۷۹

درمان	گروه	هفته	قطع کامل	کاهش تشنج	بدون تغییر	بیش از ۵۰٪	تشنج
دوم	NZP	۲(۷)	۱۵(۵۰)	۱۳(۴۳)*			
چهارم	NZP	۳(۱۰)	۱۹(۶۳)	۸(۲۷)	ACTH		
چهارم	ACTH	۴(۱۴)	۱۲(۴۰)	۱۵(۵۰)			
ششم	NZP	۳(۱۰)	۸(۲۷)	۱۹(۶۳)	ACTH		
ششم	ACTH	۵(۱۷)	۱۶(۵۳)	۹(۳۰)			

* اعداد داخل پرانتز معرف در صد می‌باشد.

عارض دارویی در دو گروه آزمایش و شاهد در جدول ۲ آورده شده است. همانطور که ملاحظه می‌شود خواب آلودگی و افزایش ترشحات براق در گروه آزمایش (NZP) و عفونت و افزایش وزن در گروه شاهد (ACTH) معنی‌دار بود. در گروه آزمایش، هیپوسارتیمی خفیف و متوسط در ۴ نفر (۱۴٪) و شدید در ۶ نفر (۸۶٪) دیده شد، حال آن که در گروه شاهد این اعداد به ترتیب ۶ (۲۰٪) و ۲۴ (۸۰٪) بود. CT اسکن مغزی نیز در ۲۵ نفر (۸۳٪) از افراد گروه آزمایش و ۲۴ نفر (۸۰٪) از افراد گروه شاهد غیر طبیعی گزارش شد.

مطالعه نشان داد اسپاسم شیرخواران کریپتوژنیک در ۶ نفر از افراد گروه آزمایش و همچنین ۶ نفر از افراد گروه شاهد وجود دارد. سایر افراد این گروهها به نوع سمتوماتیک اسپاسم شیرخواران مبتلا بودند.

در کل بیماران مورد مطالعه از نظر کلینیکی انواع IS، ۵۸٪ بصورت فلکسیون (۰٪ در گروه آزمایش و ۶۰٪ در گروه شاهد) و ۱۱٪ اکستنسیون (۶٪ در گروه آزمایش و ۱۳٪ در گروه شاهد) و ۳۲٪ نیز بصورت mixed type بوده است. (۳۲٪ گروه آزمایش و ۲۷٪ گروه شاهد).

بدنبال درمان، اصلاح کامل EEG در ۱۴ نفر (۴۵٪) از افراد گروه آزمایش و ۹ نفر (۳۰٪) از افراد گروه شاهد مشاهده شد. این در حالیست که EEG در ۹ نفر از افراد گروه آزمایش و ۱۰ نفر از افراد گروه شاهد بدون تغییر بود.

با توجه به عارضه محدود و ناچیز و قیمت مناسب این بنزودیازین و همچنین مصرف آسان آن در این مطالعه مقایسه‌ای بین NZP و ACTH به عمل آمد که در پایان هفته دوم قطع کامل تشنج در ۷۴٪ افراد گروه NZP و ۲۶٪ افراد گروه ACTH مشاهده شد. در پایان هفته ششم NZP در ۶۳٪ موارد و ACTH در ۳۰٪ موارد موجب قطع کامل تشنج شد که این اختلاف معنی‌دار بود. در این مطالعه اصلاح کامل EEG بعد از درمان با NZP در ۴۷٪ و در گروه ACTH در ۳۰٪ موارد دیده شد.

در مطالعه Derifuses و همکاران اثرات درمانی یکسان در مورد هر دو دارو گزارش شده است (۹). اما به علت عوارض نسبتاً خطرناک ACTH و پردنیزولون، بنزودیازین‌ها ترجیح داده شده است (۱۰). از شایع‌ترین بیماری‌های زمینه‌ای در این مطالعه می‌تواند به دیس‌ژنری کورپوس کالازوم و بدنبال آن توپروز اسکلروزیس اشاره کرد که در ۱۰ شیرخوار دیده شد. در یک مطالعه ۲۵٪ بیماران مبتلا به I.S از توپروز اسکلروز رنج می‌برند (۱۱). ۳. شیرخوار در مطالعه ما Aaicardisyn CT scan داشتند و در CT مغزی ۱۲ نوزاد دیس‌ژنری یا آرنزی کورپوس کالازوم گزارش شد، همچنین در سه مورد از کل بیماران فنیل‌کتونوری (pku) گزارش شد. در مقالات و منابع همراهی I.S با برخی از اختلالات متابولیک بیان شده است (۱۲).

عارضی نظیر خواب آلودگی و افزایش ترشحات بزاق در گروه NZP گزارش شد، حال آنکه عارضی همچون افزایش وزن، عفونت و هیپرتانسیون بطور مشخص در گروه ACTH مشهود بود. در مطالعه‌ای که توسط Hanson و همکاران به عمل آمد (۱۴) عارضی همچون هیپرتانسیون، عفونت و اختلالات الکترونیکی ذکر

تشکر و قدردانی

این پژوهش با استفاده از حمایت مالی معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و همکاری پرسنل بخش های اعصاب، واحدهای CT، EEG، اسکن و آزمایشگاه بیمارستان کودکان مفید اجرا شده است. مشاور آماری طرح را آقای اذاد گشتب با جدیت به انجام رسانیده‌اند که جای تقدیر و تشکر دارد. همچنین از نظارت و راهنمایی‌های استاد گرانقدر جناب آقای دکتر محمد غفرانی استاد دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی نهایت تشکر را دارم.

REFERENCES

- 1- Aicardi J (ed). *Epilepsy in Children*. 2 nd ed, New York, Raven. 1994;18-22.
- 2- Gerald MF(ed). *Clinical Pediatric Neurology*. 3rd ed, Philadelphia,W B.Saunders.1997;19-21.
- 3- Menkes JH(ed). *Textbook of Child Neurology*. 5th ed, Los Angeles, Williams and Wilkins, 1995;745-8.
- 4- Swaiman Kenneth F(ed). *Pediatric Neurology, Principles and Practice*. 3rd ed, Boston,Mosby, 1999; 668-72.
- 5- Gomez MR. Tuberous sclerosis early onset of seizures and mental subnormality. *Neurology* 1998;32:604-6.
- 6- Brett EM (ed). *Paediatric Neurology*. 3rd ed. NewYork, Churchill Livingstone, 1997;341-5.
- 7- Henriken O. An overview of benzodiazepines in seizure management. *Epilepsia*1998;39(suppl 1). S2-S6.
- 8- Fronz DN. Diagnosis and management of tuberous sclerosis complex. *Semin Neurol Pediatr* 1998;5(4):243-5.
- 9- Derifuses F, Ltolme GL. Comparative trial of nitrazepam and corticotropin *Arch Neroul* 1986;43:1107-10.
- 10- Engel J(ed). *A Comprehensive Textbook of Epilepsy*. Philadelphia, Lippincott-Raven, 1997;627 -334w.SID.ir
- 11- Watanabe K (ed). *Comprehensive Text Book of Epilepsy*. Philadelphia, Lippincott – Raven, 1995:143-7.

- 12- Donohoe NVO(ed). *Epilepsies of Childhood*. 3rd ed, New York, Raven, 1994;35-40.
- 13- Glaze DG. Computed tomography in I.S. *Pediatr Neurol* 1986;2:25-7.
- 14- Hanson OR. Adverse effects in children treated with ACTH in IS. *Useki Laeger* 1989;1051(35):2194-5.